

ÎNCHEIERE

26 aprilie 2017

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecător

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vlasiuc Oleg, prin intermediul avocatului Istrati Adrian, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vlasiuc Oleg împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova privind recunoașterea ca fiind neîntemeiat și ilegal răspunsul, obligarea recalculării vechimii în muncă cu avantaje, stabilirea dreptului de a primi pensie pe linia Ministerului Afacerilor Interne și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 30 noiembrie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de Vlasiuc Oleg, s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chişinău din 04 iulie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Vlasiuc Oleg s-a respins,

CONSTATĂ:

La 27 aprilie 2016, reclamantul Vlasiuc Oleg s-a adresat cu cerere în instanța de judecată în contencios administrativ împotriva MAI al RM și IGP al MAI al RM privind recunoașterea ca fiind neîntemeiat și ilegal răspunsul IGP al MAI nr. 34/3-V-91/16, V-103/16 din 07 aprilie 2016, obligarea recalculării vechimii în muncă cu avantaje, cu calcularea a două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada efectuării de către reclamant a serviciului de calitate de polițist-șofer al grupei de escortă al Comisariatului de Poliție sect. Ciocana al CGP mun. Chişinău de la 15 iunie 2006 până la 22 ianuarie 2007, în calitate de polițist-șofer al grupei de escortă a CP sect. Râșcani, mun. Chişinău de la 22 ianuarie 2007

până la 05 martie 2013 și stabilirea dreptului de a primi pensie pe linia MAI.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 14 martie 2016 s-a adresat către IGP al MAI al RM și MAI al RM cu o cerere prealabilă privind recalcularea vechimii în muncă cu avantaje, cu calcularea a două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada efectuării de către reclamant a serviciului în calitate de polițist-șofer al grupei de escortă al CP sect. Ciocana al CGP mun. Chișinău de la 15 iunie 2006 până la 22 ianuarie 2007, în calitate de polițist-șofer al grupei de escortă a CP sect. Râșcani al CGP mun. Chișinău de la 22 ianuarie 2007 până la 05 martie 2013 cu stabilirea dreptului de a primi pensie de la MAI.

Menționează reclamantul că, prin răspunsul nr. 34/3-V-91/16, V-103/16 din 07 aprilie 2016 IGP al MAI al RM i-a fost comunicat că, în cazul în care acesta va beneficia de aceste înlesniri, aceste vor fi luate în considerație la momentul stabilirii pensiei pe linia MAI.

Susține că, MAI al RM în pofida faptului că, la 14 martie 2016 a primit cererea prealabilă a reclamantului înregistrând-o cu nr. V-A/p-611/16, careva decizii nu a expediat reclamantului.

Opinează reclamatul că, cu răspunsul IGP al MAI al RM nr. 34/3-V-91/16, V-103/16 din 07 aprilie 2016 nu este de acord deoarece în perioada 15 iunie 2006 până la 22 ianuarie 2007 a activat în funcția de polițist-șofer al grupei de escortă a CP sect. Ciocana al CGP mun. Chișinău, iar în perioada 22 ianuarie 2007 până la 05 martie 2013 - polițist-șofer al grupei de escortă a CP sect. Râșcani al CGP mun. Chișinău.

Mai invocă că, pe parcursul activității în cadrul grupului de escortă, reclamantul a fost supus riscurilor de infectare cu tuberculoză, HIV și hepatită virală.

Totodată, reclamantul considera că, în astfel de circumstanțe, angajatorul era obligat să calculeze două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu, în temeiul pct. 8 lit. d) al Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calcul a vechimii de muncă.

Solicită reclamantul, admiterea acțiunii, recunoașterea ca fiind neîntemeiat și ilegal răspunsul IGP al MAI al RM nr. 34/3-V-91/16, V-103/16 din 07 aprilie 2016, obligarea recalculării vechimii în muncă cu avantaje, cu calcularea a două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada efectuării de către reclamant a serviciului de calitate de polițist-șofer al grupei de escortă al Comisariatului de Poliție sect. Ciocana al CGP mun. Chișinău de la 15 iunie 2006 până la 22 ianuarie 2007, în calitate de polițist-șofer al grupei de escortă a CP sect. Râșcani, mun. Chișinău, de la 22 ianuarie 2007 până la 05 martie 2013, stabilirea dreptului de a primi pensie pe linia MAI și compensarea din contul pârâților a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 04 iulie 2016, s-a respins

ca fiind neîntemeiată cererea înaintată de Vlasiuc Oleg către IGP al MAI al RM și MAI al RM privind recunoașterea ca fiind neîntemeiat și ilegal răspunsul, obligarea recalculării vechimii în muncă cu avantaje, stabilirea dreptului de a primi pensie pe linia MAI al RM și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Vlasiuc Oleg la 18 iulie 2016 (f.d. 78) a contestat-o cu apel nemotivat și la 24 octombrie 2016 (f.d. 84-90) - cu apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 04 iulie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Vlasiuc Oleg să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că, cu răspunsul IGP al Poliției nr.34/3-V-91/16; V-103/16 din 07 aprilie 2016 și refuzul MAI al RM de a răspunde la cererea prealabilă nu este de acord, le consideră neîntemeiate și în fond ca fiind emise contrar prevederilor legii.

Apelantul a menționat că, a activat în cadrul MAI al RM în următoarele funcții:

- Polițist al Companiei Patrulă și Santinelă a CPS Râșcani al IP mun. Chișinău de la 21 aprilie 1998 până la 14 iulie 1999;
- Polițist al sectorului de poliție nr. 1 al CPS Râșcani al IP mun. Chișinău de la 14 iulie 1999 până la 06 iunie 2001;
- Polițist al Companiei Patrulă și Santinelă al CPS Râșcani al IP mun. Chișinău de la 06 iunie 2001 până la 08 iulie 2003;
- Polițist al Plutonului de patrulă și santinelă al CPS Râșcani al CGP mun. Chișinău de la 08 iulie 2003 până la 02 aprilie 2004.
- Polițist al Batalionului Independent de poliție nr. 2 (pentru paza obiectelor de importanță majoră) al DGPS a MAI de la 02 aprilie 2004 până la 16 iulie 2004;
- Polițist al Centrului Medical de dezalcoolizare al CGP mun. Chișinău de la 16 iulie 2004 până la 15 iunie 2006;
- Polițist-șofer al grupei de escortă al CPS Ciocana al CGP mun. Chișinău de la 15 iunie 2006 până la 22 ianuarie 2007;
- Polițist șofer al grupei de escortă a CPS Râșcani al CGP mun. Chișinău de la 22 ianuarie 2007 până la 05 martie 2013;
- Inspector Inferior al Secției poliției judecătorești Botanica al Serviciului Poliției Judecătorești (cu statut de direcție) al IGP al MAI de la 05 martie 2013 până la 27 septembrie 2013;
- Polițist-șofer al Serviciului de Gardă al Secției management operațional al Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău al IGP al MAI de la 27 septembrie 2013 până în prezent.

Totodată, a reiterat că, pe parcursul activității sale în cadrul Grupei de escortă deseori intra în contact cu persoane bolnave de tuberculoză, HIV și hepatită virală C. Din motivul că, izolatoarele de detenție provizorie din cadrul comisariatelor de

poliție nu dețineau personal medical, apelantul afla despre starea sănătății persoanei escortate numai după escortarea acestuia la penitenciar ori la Centrul Sănătate Publică mun. Chișinău, Filtru Sanitar.

A indicat că, colaboratorii care efectuează serviciul de pază, escortare și deținere a persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de urmărire penală (izolatoarele de detenție provizorie), în prezent au dreptul la calcularea vechimii în muncă cu avantaje, calculându-se 2 luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu în ordinea prevăzută de pct.8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilirea și plata pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului pentru Combaterea Crimelor economice și Corupției și a sistemului penitenciar.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016 s-a admis apelul declarat de Vlasiuc Oleg, s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 iulie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Vlasiuc Oleg s-a respins.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că, apelul urmează a fi admis din alte motive decât cele invocate de apelant.

Instanța de apel a indicat că, la data de 07 aprilie 2016 apelantul a fost informat de către IGP al MAI prin răspunsul cu nr. 34/3-V-91/16, precum că, intimatul a examinat cererea apelantului cu privire la solicitarea recalculării vechimii în muncă și avantajele pentru perioada de activitate de la 15 iunie 2006 – 22 ianuarie 2007; 22 ianuarie 2007 – 05 martie 2013 și stabilirea dreptului de a primi pensie pe linia MAI.

Totodată, instanța de apel a reiterat că, apelantului i-a fost comunicat că, în cazul în care beneficiază de înlesniri, acestea vor fi luate în considerare din momentul stabilirii pensiei pe linia MAI al RM.

Instanța de apel a accentuat că, pe viitor, după eliberarea din serviciu, apelantul, în condițiile legii, va fi în drept să solicite organelor de poliție recalcularea vechimii în muncă cu avantaje, cu calcularea a două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu, iar pentru a nu fi privat de acest drept, instanța de apel urmează să admită apelul, să caseze hotărârea primei instanțe și să emită o nouă hotărâre de respingere a acțiunii pe alte motive decât cele indicate de către instanța de fond.

Referitor la argumentele invocate în apel, privind legalitatea și oportunitatea calculării la moment a vechimii în muncă a apelantului, instanța de apel nu s-a expus deoarece răspunsul emis de IGP al MAI al RM îl consideră legal.

Instanța de apel a accentuat că, ținând cont de prevederile art. 94 și 96 CPC, precum și de faptul că, acțiunea apelantului a fost respinsă, prin urmare și cererea de încasare a cheltuielilor de judecată este neîntemeiată, urmând a fi respinsă.

În asemenea circumstanțe, Colegiul civil și de contencios administrativ a considerat necesar de a admite cererea de apel și de a casa hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 04 iulie 2016, cu emiterea unei noi soluții în litigiu de respinge din alte temeuri acțiunea înaintată de Vlasiuc Oleg.

La 30 ianuarie 2017, Curtea de Apel Chișinău a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 30 noiembrie 2016 (f. d. 118).

La 21 februarie 2016, Vlasiuc Oleg, prin intermediul avocatului Istrati Adrian, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, solicitând casarea deciziei instanței de apel din 30 noiembrie 2016 și a hotărârii primei instanței din 04 iulie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă acțiunea.

În motivarea recursului Vlasiuc Oleg invocă prevederile art. 432 alin. (4) CPC.

La 13 martie 2017, în conformitate art. 439 alin. (2) CPC, Curtea Supremă de Justiție a expediat cererea de recurs în adresa IGP al MAI al RM și MAI al RM cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii scrisorii. Corespunzător, în cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (f. d. 128).

La 04 aprilie 2016, intimatul IGP al MAI al RM a depus referință în întâmpinarea recursului, solicitând respingerea cererii de recurs ca fiind nefondată, cu menținerea în vigoare a deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 3a – 1712/2016 din 30 noiembrie 2016.

Analizând circumstanțele de fapt și de drept privind admisibilitatea recursului, conform art. 440 CPC, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, cererea de recurs declarată de Vlasiuc Oleg, prin intermediul avocatului Istrati Adrian, este inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) CPC, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2) CPC.

În corespundere cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept enunțate, instanța de recurs consideră că, recursul declarat de Vlasiuc Oleg, prin intermediul avocatului Istrati Adrian, la 21 februarie 2016, este depus în termen, deoarece la materialele dosarului există dovada recepționării de către recurent a copiei deciziei integrale a Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016.

Concomitent, materialele cauzei, atestă că recursul nu a fost examinat anterior, iar, conform art. 430 CPC, a fost intentat de persoana abilitată cu acest drept.

Ansamblul celor relatate, denotă că cererea de recurs nu a întrunit temeiurile de inadmisibilitate prevăzute în art. 433 alin. b), c), d) CPC.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând încadrarea în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC a temeiurilor invocate în recurs, dar având în vedere și poziția formulată în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) CPC, pentru considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Temeiurile declarării recursului sunt enumerate exhaustiv în alineatele (2), (3) și (4) CPC.

Rațiunea acestor dispoziții legale fundamentează ideea că, judecarea recursului exercitat conform secțiunii II-a, cap. XXXVIII al CPC, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt. În aceste condiții, se accentuează caracterul extraordinar al aceste căi de atac, valorificată doar în cazurile excepționale circumscrise în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Din acest punct de vedere, Completul își propune să verifice esența și temeiurile recursului, argumentele ilegalității deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor consfințite în Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Completul judiciar subliniază că, în cauzele civile Convenția nu garantează un drept de recurs și că, o eventuală procedura de examinare a admisibilității acestuia este în concordanță cu aceasta. (a se vedea, *inter alia*, Erik ØVLISEN împotriva Danemarcei, nr. 16469/05 din 30 august 2006 sau Kukkonen împotriva Finlandei (nr. 2), nr. [47628/06](#) din 13 ianuarie 2009, § 24).

În plus, un stat care dispune de astfel de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii se bucură în fața acestora de principiile unui proces echitabil consacrate în art. 6 alin. (1), *în special*, dreptul de acces la o instanță, dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv (a se vedea, *inter alia*, Lebedinschi împotriva Moldovei, nr. 41971/11, din 16 septembrie 2015, § 32).

Referitor la primul aspect, instanța de recurs remarcă că, pot fi stabilite diferite limitări dreptului de acces al persoanei la o instanță judecătorească, în partea ce ține de admisibilitatea căilor de atac. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unui recurs pe probleme de drept pot fi mai stricte decât pentru o cale de atac ordinară. (a se vedea, *inter alia*, „Levages Prestations Services” împotriva Franței, nr. 21920/93 din 23 octombrie 1996, § 45 sau CASE OF LUORDO v. ITALY (Application no. [32190/96](#)) 17 July 2003, pct. 85).

Astfel, în corespundere cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 CPC prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că, normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) CPC stabilește că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) CPC constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că, aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, se atestă că, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de art. 433 și 432 alin. (2) – (4) CPC constau atât în a proteja interesul părții, cât și de a păstra rolul Curții Supreme de Justiție în asigurarea interpretării unitare a legii. Respectiv, aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și a bunei administrări a justiției. (a se vedea, *mutatis mutandis*, Affaire Trevisanato împotriva Italiei, nr. 32610/07 din 16 decembrie 2016, § 36 - 37).

În speță, completul judiciar constată că, cererea de recurs declarată de Vlasiuc Oleg, prin intermediul avocatului Istrati Adrian, este formulată în temeiul art. 432 alin. (4) CPC.

În speță, completul judiciar observă că recurentul Vlasiuc Oleg a invocat că, instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 6 CtEDO și anume dreptul la un proces echitabil. Cu toate acestea, nu a demonstrat prin ce s-a manifestat încălcarea normelor de drept material de către instanțele ierarhic inferioare.

Respectiv, în privința argumentelor susținute de recurent și rezumate mai sus de către instanța de recurs, completul apreciază că, prin reluarea criticilor deja cenzurate de instanța de apel, recurentul tinde să obțină o nouă verificare a susținerilor sale cu toate că, legea recunoaște doar dublul grad de jurisdicție și căile extraordinare de atac, iar nu și al treilea grad devolutiv asupra problemelor de fapt.

În lumina celor relatate completul constată că, încălcările invocate, exprimate sub forma unor enunțuri generale, nedezvoltate, nu permit încadrarea lor în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) CPC. Or, în mod evident, lipsește o formulare suficientă și adecvată în ceea ce privește chestiunea de drept pusă în discuție pentru a identifica esența și temeiul cererii de recurs, impuse de art. 437 alin. (1) lit. f) din CPC.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit”, garantat de Convenție, completul judiciar notează că, obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate

varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, Helle împotriva Finlandei, Culegere de hotărâri și decizii 1997-VIII din 19 decembrie 1997, § 55).

Așadar, atunci când este necesară autorizarea unui recurs pentru a înștiința o instanță superioară privind capetele de cerere și pentru a pronunța în cele din urmă o decizie, art. 6 § 1 nu impune ca refuzul de a acorda o astfel de autorizație să fie însoțit de o motivație detaliată (a se vedea, *mutatis mutandis*, Kukkonen împotriva Finlandei (nr. 2), citat anterior, § 24 și Bufferne împotriva Franței (dec.), nr. 54367/00).

În același timp, în jurisprudența sa constantă, Curtea Europeană a precizat că, dreptul expus supra în combinație cu dreptul la un recurs sunt în primul rând chestiuni de reglementare în drept intern și, este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip. (*a se vedea*, de exemplu, [Kukkonen împotriva Finlandei \(nr. 2\)](#), *ibidem*, § 25).

La acest capitol și în baza celor stabilite mai sus, instanța reține că, recursul declarat de către Vlasiuc Oleg, prin intermediul avocatului Istrati Adrian nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce-ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicări eronate a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Astfel, acesta nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, adică este lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din deciziile judecătorești contestate, fiind neglijate în mod clar dispozițiile art. 432 alin. (1) – (4) CPC (*a se vedea*, *inter alia*, Valentin Gorizdra împotriva Republicii Moldova, nr. 53180/99 sau BURG și alții împotriva Franței (decembrie), CEDO 2003-II, nr. 34.763/02).

Suplimentar, completul de admisibilitate relevă că, recurentul Vlasiuc Oleg a declarat prezenta cerere, după ce a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (*a se vedea*, *mutatis mutandis*, „Levages Prestations Services” împotriva Franței, citată anterior, § 48 – 50).

Prin urmare, completul judiciar apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CtEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*a se vedea*, *mutatis mutandis*, BLÜCHER împotriva Cehiei, nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, pct. 65 – 67).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității

recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 CPC și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele determinate supra, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că, recursul declarat de către Vlasiuc Oleg, prin intermediul avocatului Istrati Adrian, nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Vlasiuc Oleg, prin intermediul avocatului Istrati Adrian.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Iuliana Oprea